

לשם. איזו גבורה עשו ? אלא כמשמעותם היום ונכנס היללה, מסתומים כל אותם החלונות והמשקופים של הרקיע. בשעה שבא היום ותשמש יוצא, מתעורר ונחקק אאותיות של סוד שם הקדוש, ובתוך ובבמ' שלו הוא פוגש את כל אותם הרקיעים, ובקע את כל אותם החלונות, ונשרפים בשלហובתו, וופתח אותם ויוצא החוץ.

ומניין לנו שנקרוא גבור ? שבחות (תהלים ט) ישיש בגבור לרווח ארחה. וככתוב (שופטים ח) ביצאת השמש בוגרתתו. בגבור שנכנס למלחמה ונוצץ, הוא אדם. בשגנצה, חזר לגונו הרשות. אך השמש, כשהיוצא, נדלקים בו שלהבותיו, והוא אף חזר לגון הרשות.

הכבו. כשהגינו לשדה אחד, אמר רבי יצחק, יאמר מר מאותם הדברים המעלים שבקראית שמע. פתח ואמר, (דברים ט) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. הפסיק זה נום בשעה שאמרו בני יעקב לאביהם, או משה לישראל, אבל עכשו, כל העולם אומרם שמע ישראל. לאיזה ישראל אומרים ?

אלא, הנה שניינו, יעקב אבינו לא מת, והקדוש ברוך הוא חמת אותו בתוך כסא בבודו להיות תמיד עד על בנוינו, שמייחדים שמושל הקדוש ברוך הוא בכל יום פעמים. וכשהם מייחדים את שמו של הקדוש ברוך הוא, אומרם שמע ישראל, תהיה מעיד עליינו, שאנו מייחדים את שמו של הקדוש ברוך הוא בראוי.

באותה השעה נוטלים את יעקב בארכעה בונפים, פריטים וمبرך אותו בשבע ברכות. פותח

גבור, בר משמש. מה גבורה עביד. אלא בפָרִון ומשקופין דركיעא. בשעתה דאתה יממא ושמשא נפק, אתער ואתגליף באתונן דרזא דשמא קדיישא, ובתוקפא ובחילא דיליה, בניס בכל אינון רקיעין, ובקע בכל אינון חלוניין, ואתוקדין בשלהובוי, ופתח לוון ונפק לבר. ומנא לנו דאתקיי גבור. דכתיב, (קהלים ט) ישיש בגבור לרוץ אורח. וכתיב, (שופטים ה לא)

בצאת השמש בגבורתו. בגבור שנכנס למלחה ונוצץ, הוא אדורם. בשגנצה חזר לגונו הרשות. אך השמש, בשיווצא, נדלקים בו שלהבותיו, ואחר אך חזר לבוון הרשות.

אלו, בפָרִון מטו בי חקל, אמר רבי יצחק, לימא מר מאינון מלין דמעלייתא דבקראית שמע. פתח ואמר, (דברים ו) שמע ישראל ה' אלהינו ה' אחד. הא קרא, תינה בשעתה דאמרו בניין דיעקב לאבוהון, או משה לישראל, אבל השטא, ככל עולם אמר שמע ישראל, למאן ישראל אמרין.

אלא הוא תנינא, יעקב אבינו לא מת, והקדוש ברוך הוא חתים ליה גו פורסא יקירה, למחייו תפיר סחדא על בניו, דקא מיחדי שמייה דקודשא בריך הוא בדוחז, בכל يوم תрин זמני, ובכד אינון מיחדים שמייה דקודשא בריך הוא, אמר שמע ישראל, הו סהיד עלון, דאנן מיחדי שמייה דקודשא בריך הוא בדוחז. בהחיה שעטה, נטלי ליה ליעקב בארכע גדרין, פריישן לארכע סיטרי עולם, וסלקי ליה לקמי קדיישא עילאה, ומברך ליה בשבע ברכאנ. פתח הקדוש ברוך הוא ואמר,

לארכעת צרכי העולם, ומעלים אותו לפני הקדוש העליון, וברך אותו בשבע ברכות. פותח

הקדוש ברוך הוא ואומר: אשרי האב שהוליד את הצעיר מה הארץ! אשרי הבנים שפעוטרים את אביהם כן! באותה השעה כל צבאות השמים פותחים ואומרים, ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.

ויעקב מתחער בשלשה עשר נחרות אפרנסון זה, ועומד תמיד בקריה מקפת חומה על ביתו לפני הקדוש ברוך הוא, ולא נזון לדין הקשה לשולט עליהם, וכל בני העולם אין יכולם להשמידם. זהו שפטותך (עשה מה) אל פריא יעקב.

פתח רבי יהודאי ואמר, בדגמא ששים שנים عشر שבטים למטה, מהם בני יעקב, כן יש יעקב העליון בשמיים, ושנים עשר שבטים עלינו. ובדגמא שמייחדים שמנו של הקדוש ברוך הוא ישראאל למטה, מהלאכים הקדושים למעלה, והכל פמו של מעלה.

פתח רבי נהורי ואמר, (שם כת) לנו כה אמר הר' אל בית יעקב אשר פודה את אברם לא עפה ימוש יעקב ולא עפה פניו יחוור. וכי יעקב פודה את אברם? ויעקב טרם נברא בעולם!

אלא בא וראה, בשעה שהי מפללים את אברם באור בשדים, הקדוש ברוך הוא פנס את הפמליא שלו ואמר: חצילו את אברם מותך השרה שלו, שהוא אהובך.

אמרו לקדוש ברוך הוא: הרי יצא ממני ישמי! אמר הקדוש ברוך הוא: הרי יצא מאמןיך! אמרו לקדוש ברוך הוא: הרי יצא ממני עשו! אמר הקדוש ברוך הוא: הרי יצא ממני יעקב! אמרו: הרי ונדי شبוכות יעקב. יניאל. ועל זה אמר, אשר פודה את אברם, شبוכותיו נצול אברם.

ובאה איה אבא, דזרעא דא אויליד בארא. זכאיין אינון בגין, דקא מעטרין לאביהון הבי. בההייא שעטתא, כל אינון חילוי דשמייא, פתחוי ואמרי ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד. ויעקב מתחער בתליסר נהרי אפרס מונא דכיא, וקאים פריך בקרתא מקפא שור על בני קמיה דקודשא בריך הוא, ולא שבך דינא תקיפה לשלו עלייהו, וכל בני עולם לא יכלין לשאחה להון. הדא הוא דכתיב, (ישעה מד ב) אל תירא עבדי יעקב.

פתח רבי יהודאי ואמר, בדוגמא דאית תריסר שבטים לתחא, דאינון בני יעקב, אך אית יעקב עילאה בשמייא, ותרין עשר שבטים עילאין. ובדוגמא דמייחדי שמייה דקודשא בריך הוא ישראאל לתחא, כן מייחדי מלאכי קדישין לעילא. וכולא בגנונא דלעילא.

פתח רבי נהורי ואמר, (שם כת כת) לבן כה אמר ה' אל בית יעקב אשר פודה את אברם לא עטה יבוש יעקב ולא עטה פניו יחוור. וכי יעקב פודה את אברם, יעקב לא אברי בעלם.

אלא תא חזי, בשעתה דהוו מפללי לאברם באור בשדים, קודשא בריך הוא אכנייש לפמליא דיליה, ואמר שזיבו לאברם מגו?

יקידא דיליה, דאייהו רחימאי. אמרו לקודשא בריך הוא, הא יפוק מיניה יזכה. אמר קודשא בריך הוא, הא יפוק מיניה יצחק. אמרו להקדוש ברוך הוא, הא יפוק מיניה עשו. אמר קודשא בריך הוא, הא יפוק מיניה יעקב. אמרו, הא ודאי בזכות יעקב ישתייב. ועל דא אמר, אשר פודה את אברם, דבזכותיה אישתויב אברם. יניאל. ועל זה אמר, אשר פודה את אברם, شبוכותיו נצול אברם.

אמר רבי, בשעה שפהטו את חנניה מישאל ועוזריה שփלו אוטם לתוך כבשן האש היקרת, חנניה אמר (תהלים קח) ה' ליל לא אירא מה יעשה לי אדם. מישאל אמר רמייה (ו) ואתה אל תירא עבدي יעקב ואלה פחת ישראלי כי אתה יעקב ולא פחת ישראלי כי אני נאם ה'. עוזריה אמר, שמע ישראל וגוי.

אמר הקדוש ברוך הוא, (ישעיה מד) זה יאמר לך זה יאמר לך אני - זה חנניה, שאמר ה' ליל לא אירא. וזה יקראי בשם יעקב, וזה מישאל, שאמר ואותה אל תירא עבדי יעקב. ובשם ישראלי יכנה - זה עוזריה, שאמר שמע ישראלי וגוי. לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחרוג.

ולמה לא היה דניאל עמם? אלא דניאל אמר, אני נקרא בלבוש אחר, בשם האליל שלו, שנאמר (דניאל י) בלבוש אחר כמו אלהי כו', וכתווב שם איז הפלך נבוכדנצר נפל על פניו והשתחזה לדניאל. והקדוש ברוך הוא אמר, פסילי אלהיהם תשפטון באש.

קהל ולא היה עמם.

מה ראו חנניה מישאל ועוזריה שנפלו לאש? אלא אמר, האפרודים הפלו את גופם באש כדי להרע למצריים, כאמור של הקדוש ברוך הוא - אנחנו על אחת כמה וכמה בשבייל כבוד רבונינו.

הרכבו והתחעסו בתורה. ביןתיים ירד השמש. אמר רבי נהורי, עבר מהדרך ונעללה להר, ונחעף בתורה, ולא נישן.

בעודם יושבים ומתחעקים בתונזה זה עם זה, שמעו קול אחד שהיה אומר: קומו עליזונים. המתחוננים היישנים, ששנה בוחריםם, התעוררו! הנה הקדוש ברוך הוא רואה להרגינו

אמר רבי, בשעה דכפיתה לחנניה מישאל ועוזריה, דיפלון לוון בנו אתון נורא יקידתא. חנניה אמר, (תהלים קיח) ה' ליל לא אירא מה יעשה לי אדם. מישאל אמר, (ירמיה כ ז-ח) ואתה אל תירא עבدي יעקב ואל תהת ישראל כי אתה אני נאם ה'. עוזריה אמר, (דברים ו) שמע ישראל וגוי.

אמר הקדוש ברוך הוא, (ישעיה מה) זה יאמր לך אני, זה חנניה, שאמר ה' ליל לא אירא. וזה יקראי בשם יעקב, זה מישאל, שאמר ואותה אל תירא עבדי יעקב. ובשם ישראל יכבה, זה עוזריה, שאמר שמע ישראל וכור. לא עתה יבוש יעקב ולא עתה פניו יחרוג.

ולמה לא היה דניאל עמם? אלא דניאל אמר, אני נקרא בלבוש אחר, בשם אליל שלו. שנאמר, (דניאל ד) בלבוש אחר בשם אלהי וכור, וכתייב, (שם ב מו) באדין מלכא נבוכדנצר (דף צד ע"א) נפל על אנטופיה ולדניאל סגד. והקדוש ברוך הוא אמר, (דברים ז כה) פסילי אלהיהם תשפטון באש, אזול ולא היה עמם.

מה ראו חנניה מישאל ועוזריה דנפלו בנורא. אלא אמרו, צפראדים אפיקלו גופהו בנורא, בשבייל לאבאייש למזראי, במאמר דהקדוש ברוך הוא. אנחנו על אחת כמה וכמה בשבייל יקראי דמארנא.

ازלו ותחעסו באורייתא, אדרכי רמש שמש. אמר רבי נהורי, נ עבר מארכא, ונסלק לטורא, ונשתקל באורייתא, ולא נדמיך.

עד דהו יתבי ומשתקל באורייתא דא עם דא, שמעו חד קלא דהוה אמר, עילאין קומא. פטאין דמיכין, דשנתא בחורייה, איתערו. הא קודשא בריך הוא בעי למרצז